

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: AREX CZ a.s.

Tožena stranka: Odvolací finanční ředitelství

Izrek

1. Člen 2(1)(b)(iii) Direktive Sveta 2006/112/ES z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost je treba razlagati tako, da se uporablja za pridobitve trošarinskih izdelkov – pri katerih nastane obveznost obračuna trošarine na ozemlju namembne države članice odpošiljanja ali prevoza teh izdelkov – znotraj Skupnosti, ki jih opravi davčni zavezanec, katerega druge pridobitve niso predmet davka na dodano vrednost na podlagi člena 3(1) te direktive.
2. Člen 2(1)(b)(iii) Direktive 2006/112 je treba razlagati tako, da se v primeru verige zaporednih pridobitev, za katero je bil opravljen en sam prevoz znotraj Skupnosti trošarinskih izdelkov pod režimom odloga plačila trošarine, pridobitve gospodarskega subjekta, zavezanega k plačilu trošarin v namembni državi članici odpošiljanja ali prevoza teh izdelkov, ni mogoče opredeliti kot pridobitev znotraj Skupnosti, ki je predmet davka na dodano vrednost na podlagi te določbe, če tega prevoza ni mogoče pripisati tej pridobitvi.
3. Člen 2(1)(b)(i) Direktive 2006/112 je treba razlagati tako, da v primeru verige zaporednih pridobitev v zvezi z istimi trošarinskimi izdelki, za katero je opravljen en sam prevoz znotraj Skupnosti teh izdelkov pod režimom odloga plačila trošarine, okoliščina, da se ti izdelki prevažajo pod tem režimom, ni odločilna okoliščina za ugotovitev, kateri pridobitvi je treba pripisati prevoz za njegovo obdavčitev z davkom na dodano vrednost v skladu s to določbo.

(¹) UL C 300, 11.9.2017.

Sodba Sodišča (četrti senat) z dne 19. decembra 2018 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Naczelny Sąd Administracyjny – Poljska) – SzeF Krajowej Administracji Skarbowej/Skarpa Travel sp. z o.o.

(Zadeva C-422/17) (¹)

(Predhodno odločanje – Usklajevanje davčne zakonodaje – Skupni sistem davka na dodano vrednost (DDV) – Direktiva 2006/112/ES – Obdavčljivi dogodek – Posebna ureditev za potovalne agencije – Člena 65 in 308 – Marža, ki jo ustvari potovalna agencija – Določitev marže – Izvedba predplačil, preden so opravljene potovalne storitve, ki jih opravi potovalna agencija – Dejanski stroški potovalne agencije)

(2019/C 65/14)

Jezik postopka: francoščina

Predložitveno sodišče

Naczelny Sąd Administracyjny

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: SzeF Krajowej Administracji Skarbowej

Tožena stranka: Skarpa Travel sp. z o.o.

Izrek

1. Člene 65 in od 306 do 310 Direktive Sveta 2006/112/ES z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost, kakor je bila spremenjena z Direktivo Sveta 2010/45/EU z dne 13. julija 2010, je treba razlagati tako, da kadar potovalna agencija, za katero velja posebna ureditev, določena v teh členih od 306 do 310, prejme predplačilo za turistične storitve, ki jih bo opravila za potnika, obveznost obračuna davka na dodano vrednost (DDV) v skladu z navedenim členom 65 nastane ob prejemu navedenega predplačila, pod pogojem, da so turistične storitve, ki jih je treba opraviti, takrat jasno opredeljene.
2. Člen 308 Direktive 2006/112, kakor je bila spremenjena z Direktivo 2010/45, je treba razlagati tako, da je marža potovalne agencije in zato njena davčna osnova razlika med celotnim zneskom brez davka na dodano vrednost (DDV), ki ga mora plačati potnik, in dejanskimi vstopnimi stroški, ki jih mora potovalna agencija nositi iz naslova dobave blaga in storitev, ki jih opravljajo drugi davčni zavezanci, če so te transakcije v neposredno korist potnika. Če znesek predplačila ustreza celotni ceni turistične storitve ali precejšnjemu delu te cene in če agencija še ne nosi nobenega dejanskega stroška ali nosi samo omejen del posamičnega skupnega stroška te storitve ali pa posamičnih dejanskih stroškov potovanja, ki jih nosi agencija, ni mogoče določiti ob izvedbi predplačila, je profitno maržo mogoče določiti na podlagi ocene skupnih dejanskih stroškov, ki jih bo morala na koncu nositi. Agencija mora pri taki oceni po potrebi upoštevati stroške, ki jih je že dejansko nosila ob prejemu predplačila. Za izračun marže se od celotne cene potovanja odštejejo ocenjeni skupni dejanski stroški, davčna osnova za DDV, ki ga je treba plačati ob prejemu predplačila, pa se pridobi z množenjem zneska tega predplačila z odstotkom, ki ga tako določena predvidljiva profitna marža predstavlja v celotni ceni potovanja.

⁽¹⁾ UL C 357, 23.10.2017.

Sodba Sodišča (četrti senat) z dne 13. decembra 2018 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Landgericht Tübingen – Nemčija) – Südwestrundfunk/Tilo Rittinger, Patric Wolter, Harald Zastera, Dagmar Fahner, Layla Sofan, Marc Schulte

(Zadeva C-492/17) ⁽¹⁾

(Predhodno odločanje – Pomoči, ki jih dodelijo države – Člen 107(1) PDEU – Člen 108(3) PDEU – Javni zavodi za radiotelevizijo – Financiranje – Zakonodajna države članice, ki vse polnoletne osebe, ki imajo v posesti stanovanje na nacionalnem ozemlju, zavezuje k plačilu naročnine javnim radiotelevizijam)

(2019/C 65/15)

Jezik postopka: nemščina

Predložitveno sodišče

Landgericht Tübingen

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Südwestrundfunk

Tožene stranke: Tilo Rittinger, Patric Wolter, Harald Zastera, Dagmar Fahner, Layla Sofan, Marc Schulte

Izrek

1. Člen 1(c) Uredbe Sveta (ES) št. 659/1999 z dne 22. marca 1999 o določitvi podrobnih pravil za uporabo člena [108 PDEU] je treba razlagati tako, da sprememba ureditve financiranja javnih radiotelevizij države članice, kakršna je ta v postopku v glavni stvari, s katero je bila televizijska naročnina, ki se dolguje zaradi posesti sprejemnika avdiovizualnih programov, nadomeščena s prispevkom za RTV, ki se dolguje zlasti zaradi posesti stanovanja ali poslovnega prostora, ne pomeni spremembe veljavne pomoči v smislu te določbe, o kateri je treba Evropsko komisijo obvestiti v skladu s členom 108(3) PDEU.